

РЕШЕНИЕ

№ 1423

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8425** по описа за **2023** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от АПК, във вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. П. С.- Кмет на [община], срещу Решение № 3167 от 04.07.2023г. по НАХД №2074/2023г. на СРС, с което е потвърдено НП № 167/26.10.2022г., изд. от Директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“, в условията на заместване на Директора РИОСВ- С., съгласно заповед № РД-97/24.09.2021г.

С визираното НП № 167/26.10.2022г. на основание чл.156, ал.1 от Закона за управление на отпадъците/ЗУО/ на И. П. С.- Кмет на [община] е наложено административно наказание „ глоба“ в размер на 4 000 лева за неизпълнение на предписание по чл. 120 от ЗУО.

С касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и в противоречие с материалния закон, при наличие на касационни основания по чл. 348 ал.1 т.1 и т.2 от НПК.Иска се отмяна на решението на СРС и постановяване на ново решение по същество от АССГ, с което да бъде отменено НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се явява, не се представлява.

Ответникът по касация не се явява, не се представлява в съдебно заседание.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София град, VIII-ми касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Настоящият съдебен състав на АССГ при извършената служебна проверка за редовност и допустимост на жалбата, с която е сезиран, намира, че касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, съгласно чл. 210, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в, от ЗАНН. С оглед на изложеното съдът счита, че подадената жалба е процесуално допустима за разглеждане в настоящото производство.

Съгласно чл. 63в от ЗАНН-Решението на районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно процесуалния кодекс и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предвид така определения предмет на настоящето касационно дело, съдът намира, че постановеното от районния съд решение е недопустимо, поради което същото следва да бъде обезсилено и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд при правилно и надлежно конституиране на страните в производството. Съображенията са следните:

Релевантната процесуална хронология сочи, че с разпореждане от 20.02.2023г./ л.50/ СРС е конституиран като ответник - Директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ-С.. Делото е било отлагано, като видно от списъците за призоваване и протоколите от съдебни заседания като ответник фигурира Директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“ при РИОСВ - С., издал НП № 167/26.10.2022г. ,оспорено пред СРС. Съгласно чл. 61. Ал.1 от ЗАНН (Доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) При разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по чл. 55, ал. 2, собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, т. 4, както и допуснатите от съда свидетели. СРС не е съобразил, че се касае за хипотеза на заместване. В това отношение, съгласно Заповед № 97 /24.09.2021г. Директорът на РИОСВ- С. е оправомощил Р. М., заемаща длъжност директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“, в случай на негово отсъствие като титуляр на длъжността по обективни причини/ данни за такива са налице - разрешен платен годишен отпуск по чл. 155 КТ за периода от 25.10.22г. до 28. 10. 2022г./, М. да изпълнява неговите функции в пълен обем. Това е заповед за определяне на заместник, който да замества Директора на РИОСВ при отсъствието му, а не заповед за делегиране на правомощия. Оспореното пред районния съд, НП е издадено от заместник по време, през което по силата на изрична заповед същият изпълнява функциите на Директор на РИОСВ ,поради отсъствие на последния. За периода на заместване заместващият изпълнява правомощията на титуляря в пълен обем, като

издадените актове са „от името на замествания орган“ (в този смисъл ТР № 4/22.04.2004 г. на Общото събрание на съдиите на ВАС). Поради това следва да се приеме, че след като оспореното пред СРС, НП е издадено от името на Директора на РИОСВ- С., именно той е следвало да бъде конституиран като ответник по делото. Районният съд е следвало да конституира надлежно страните в производството при съобразяване на нормата на чл. 61, ал. 1 от ЗАНН- в хипотеза на заместване на АНО, това е титуляря. Призоваването и участието на страна в отклонение с чл.61,ал.1 от ЗАНН – Директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“, който не е притежавал пасивна процесуална легитимация да участва в производството пред СРС и неконституиране на надлежната страна- Директор на РИОСВ С., води до обезсилване на решението и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав на СРС. В случая е налице порочно процесуално действие на районния съд, изразяващо се в постановяване на недопустимо съдебно решение, поради участие на ненадлежна страна, което се явява абсолютна процесуална пречка за допустимост на съдебното производство. Поради това касационният състав на основание чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания, във връзка с чл. 221, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс, следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд. При новото разглеждане на делото новият състав на СРС следва да конституира надлежните страни, а именно нарушителят и Директора на РИОСВ- С., като в изпълнение на задълженията си по чл. 13 ал.1, чл.14 ал.1, чл. 107, ал. 2 и ал. 3 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН вземе всички мерки, за да осигури разкриването на обективната истина, при всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, да изложи конкретни и ясни съображения относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби, въз основа на какво приема съдът за установен даден факт и да изложи конкретни и ясни мотиви в съдебния акт, както и да отговори на всеки един довод. В този смисъл, касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.226,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 3167 от 04.07.2023г. по НАХД №2074/2023г. на СРС

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

